

In memoriam

Loek Scholtens

15 januari 1942 – 12 oktober 2010

Als kind was Loek al geïnteresseerd in vogels. Zijn eerste dagboekjes in school-schriften vermelden al waarnemingen van vogels. Het vastleggen van gegevens is hij zijn hele verdere leven blijven doen. Zijn jaarboekjes zijn een waar tijdsbeeld wat betreft informatie over het voorkomen van vogels in vooral de provincie Groningen en zijn eigen gemeente Hoogezand-Sappemeer. Hij legde werkelijk (bijna) alles vast en verfraaide dit in zijn dagboeken met foto's en krantenknipsels. Veel van zijn waarnemingen zijn ook terug te vinden in het boek *Vogels van Groningen* (Boekema et al. 1983). Als redactiemedewerker was hij overigens

nauw betrokken bij dit boek van Avifauna; zo schreef hij van diverse soorten de teksten en ook typete hij de manuscripten van dit boek. In de vereniging was Loek verder onder andere actief als lid van de redactie van *De Grauwe Gors* (1979-1986), waarvoor hij ook diverse artikelen schreef (o.a. Scholtens 1979, 1983), en was hij een bekend gezicht tijdens de vele excursies.

Loek maakte met een aantal vogelkameras regelmatig reizen. Zo kwam hij vaak in Falsterbo en Rügen. Hier reisde hij al vlak na de val van de Berlijnse Muur naartoe. Hij was onder de indruk van het toen nog

Loek Scholtens op de telpost in de Eemshaven – 25 februari 2008

FOTO: EMO KLUNDER

vrijwel onbedorven landschap, met op veel maïsakkers Kraanvogels. Ook kwam hij in Florida, Israël (inclusief Palestijns gebied) en India. In New York kwam hij niet speciaal om te vogelen. Toch kon hij het ook daar niet laten. Op een vroege ochtend was hij in Central Park, toen hij onverwacht werd aangesproken door Barry Gibb (van The Beegees). Deze verveelde zich en vroeg Loek wat hij aan het doen was. Loek legde het uit en Barry bleef vragen. Na korte tijd zei Loek dat hij verder moest. Het vogelen was voor hem nog net even belangrijker dan dit onderonsje.

Nederland en omgeving waren zeker ook interessant voor hem. Zo kwam hij in de herfst regelmatig op een van de Waddeneilanden. Hier zijn in die tijd immers veel en bijzondere soorten te vinden. Van al zijn tripjes en reizen maakte Loek prachtige en uitgebreide verslagen. In het nog internetloze tijdperk maakten andere vogelaars dankbaar gebruik van zijn informatie. Het was prettig om Loek mee te hebben op reis. Niet alleen was hij een aimabel persoon, hij wist overal, waar hij al eens geweest was, feilloos de weg te vinden. Ook de kleinere weggetjes.

Loek was vaak te vinden op de telpost in de Eemshaven en in het Lauwersmeergebied.

Hij knoopte gemakkelijk een praatje met anderen aan en zo wist hij meer van de aanwezigheid van bepaalde soorten in de omgeving.

Gedurende zijn ziekte maakte hij nog regelmatig meerdaagse tochtjes. Zijn laatste tocht ging naar Zuid-Limburg. We zagen hoe de ziekte hem sloopte. Zijn wil om een goede jaarlijst te vergaren gaf hem de kracht tot het laatst door te gaan. Uiteindelijk kon Loek het niet winnen van deze ziekte. Hij overleed op dinsdag 12 oktober 2010.

Ik zal zijn gedrevenheid en kameraadschap missen.

Literatuur

Boekema, E.J., P. Glas & J.B. Hulscher 1983.

De vogels van de provincie Groningen. Groningen.

Scholtens, L. 1979. *Een ontmoeting met de Visarend, het blijft een sensatie. De Grauwe Gors 7 (1): 6-10.*

Scholtens, L. 1983. *Over de grenzen. Falsterbo, een vogelmekka in Zuid-Zweden. De Grauwe Gors 11 (1): 39-41.*

Emo Klunder

Insectenvangende Pestvogels

Leo Stockmann

Geheel passend bij de invasie van Pestvogels die in het najaar gaande was, werd er tijdens een vogelexcursie op 6 november 2010 (in het kader van een vogelcursus van de Volksuniversiteit onder leiding van Henk van den Brink) een groep van achttien Pestvogels gezien in de toppen van hoge populieren in Meerwijck, gemeente Hoogezand-Sappemeer. Pestvogels worden haast altijd gezien als besseneters, zie ook de vele foto's op verschillende websites, ook die van Avifauna Gronin-

gen. Bijzonder was daarom dat enkele van de Meerwijckse vogels vanuit de toppen van de bomen op vliegenvangerachtige wijze insecten vingen: opvliegen, insect pakken en weer landen op nagenoeg dezelfde plek van opvliegen, soms wat verder daarvandaan. Met een telescoop was te zien dat een vogel een insect van bromvliegachtige grootte had gepakt.

Uiteraard waren we opgetogen over het zien van de Pestvogels (voor de meeste cursisten